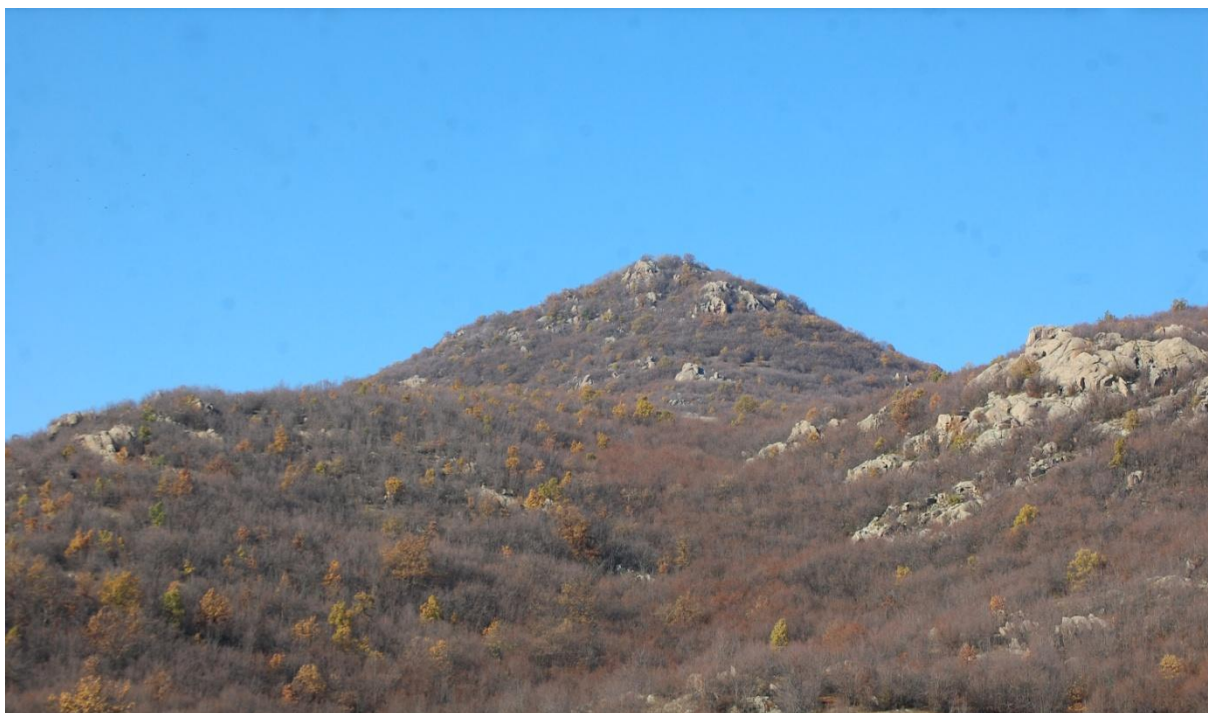

МЕГАЛИТИ, СКАЛНИ КОНСТРУКЦИИ, РУИНИ ПО СЕВЕРНИТЕ СКЛОНОВЕ НА БАБЕШКО КАЛЕ

ОБХОД НА 1-ВИ ДЕКЕМВРИ 2019 г.

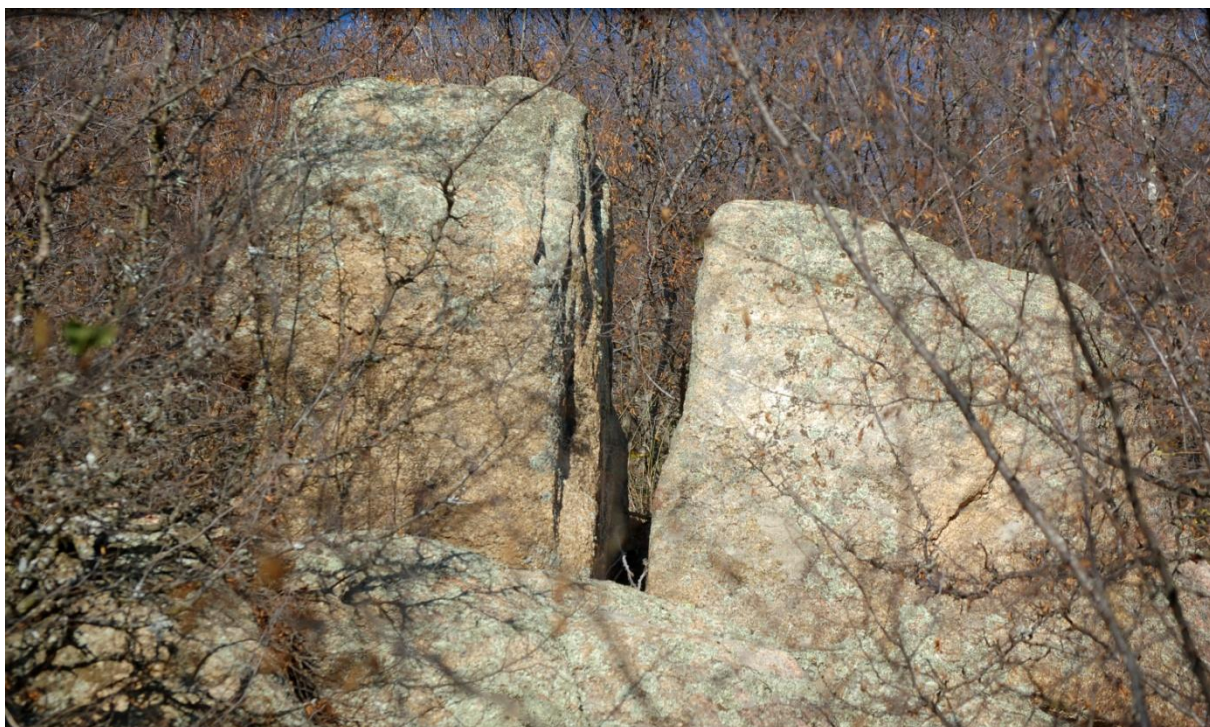
Фиг.1а. Бабешко кале откъм север с неговите северни склонове

Фиг.16.

Фиг.2а. Скален процеп ориентиран по равноденствията

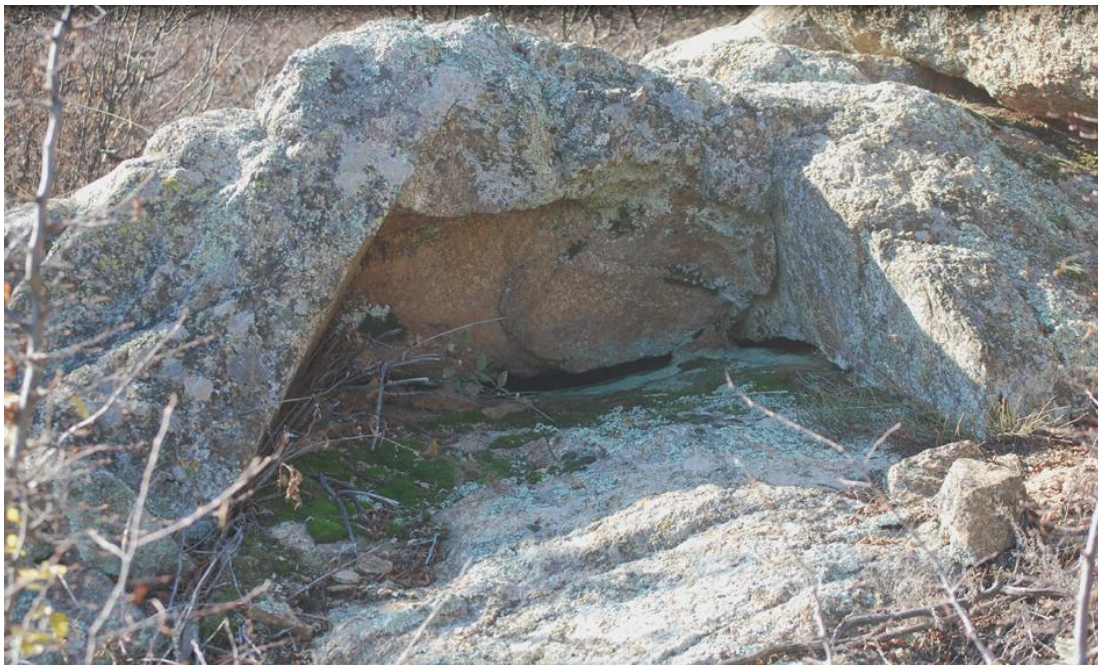
Фиг.26. Изсечен под него скален кръг. Скална композиция подобна тази на Гърков камък

Фиг.2в. Вляво от тях скално-изсечен символ на растителен зародиш

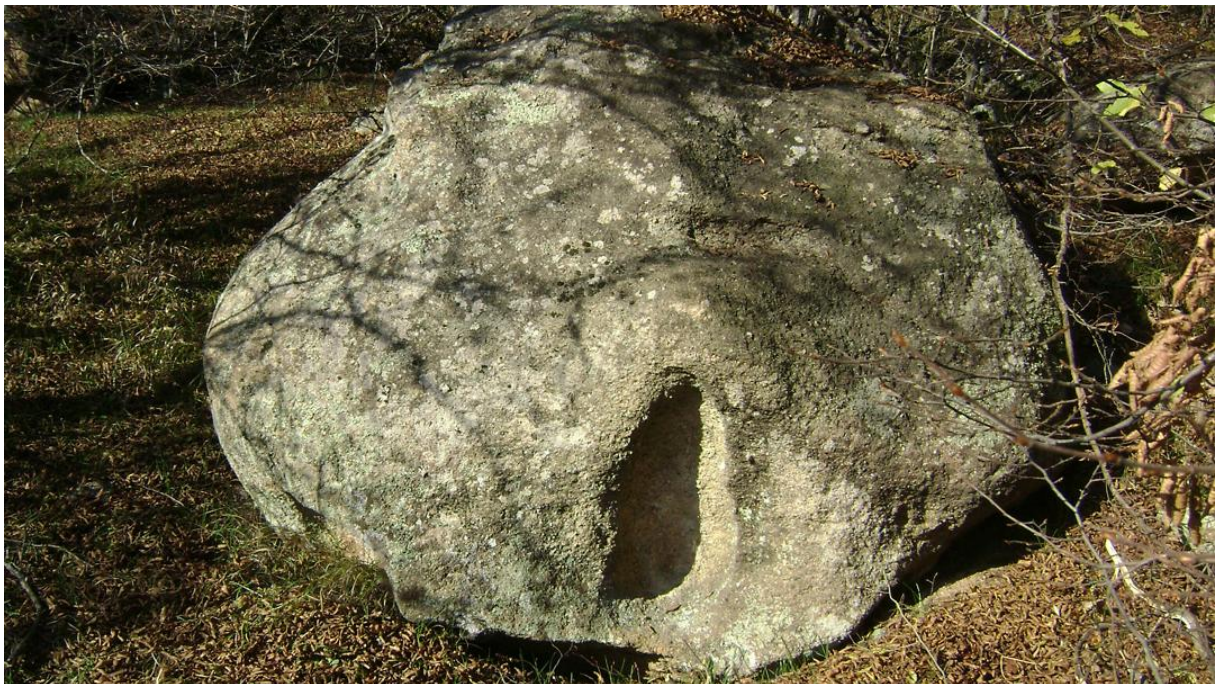
Фиг. 3а. Вероятна разрушена скална гробница

Фиг. 3б. Вероятна разрушена скална гробница, отвътре

Фиг.4а. Една от рядко срещаните скални ниши в Сърнена гора. Те са характерни повече за Същинска средна гора. Немалко от тях, най-често са изсичани близко до земята. За геолозите, вероятно ще бъдат естествено образование, следствие от геологични процеси. В нашите разбирания, в космическите и смисли, те могат да бъдат разбирани като символи на „портал или вход“, а в планетарните, поне на мен ми приличат на капки дъжд.

Фиг.4б.

Фиг.4в.

Фиг.5а. Скално гнездо в чиято средина е забита продълговата скала. Това скално образование лесно може да бъде сметнато за естествено, ако в основата му, то не е подпряно с един малък плосък камък, точно както при сухата зидария на дувари се запълват луфтовете и празнините между камъните. Още повече, че срещу него на земята стои изсечена в позитив голяма змия.

Фиг.5б. Ето тук ясно се вижда начина, по който е подпряна скалата, за да добие съответната устойчивост

Фиг 6а. Голямата скална змия, чиято глава е насочена по посока скалната група. Затова предположихме, че въпросната забита продълговата скала е змийско гнездо с яйце. Но на мен лично , тя прилича повече на пъпка на роза, преди да се разлисти.

Фиг 6б.

Фиг.6в. Уникалността на изсичането. Кой би го забелязал?

Фиг. 7а. Огромна скала приличаща на гигантско праисторическо животно. Уникалното е, че нейният долен и най-тежък край е подзидан отдолу.

Фиг. 7б. Подзидът отдолу, чието предназначение не можем да асметнем за рационално и практично, освен, ако не легнеш под скалата. Единствено тогава подзидът добива смисъл. Останалият му смисъл е култов.

Фиг. 7в. Подзидът отдолу гледан от друга позиция.

Фиг. 7г. И отново.

Фиг.8а. Скален олтар на ръба на голяма скала под скалата приличаща на праисторическо животно. Тя прилича на разцъфващо цвете (или роза), разтварящо своите чашелистчета.

Фиг.8б. Гледана отгоре

Фиг. 9а. Руини под скалата с олтара, вероятно ограждение.

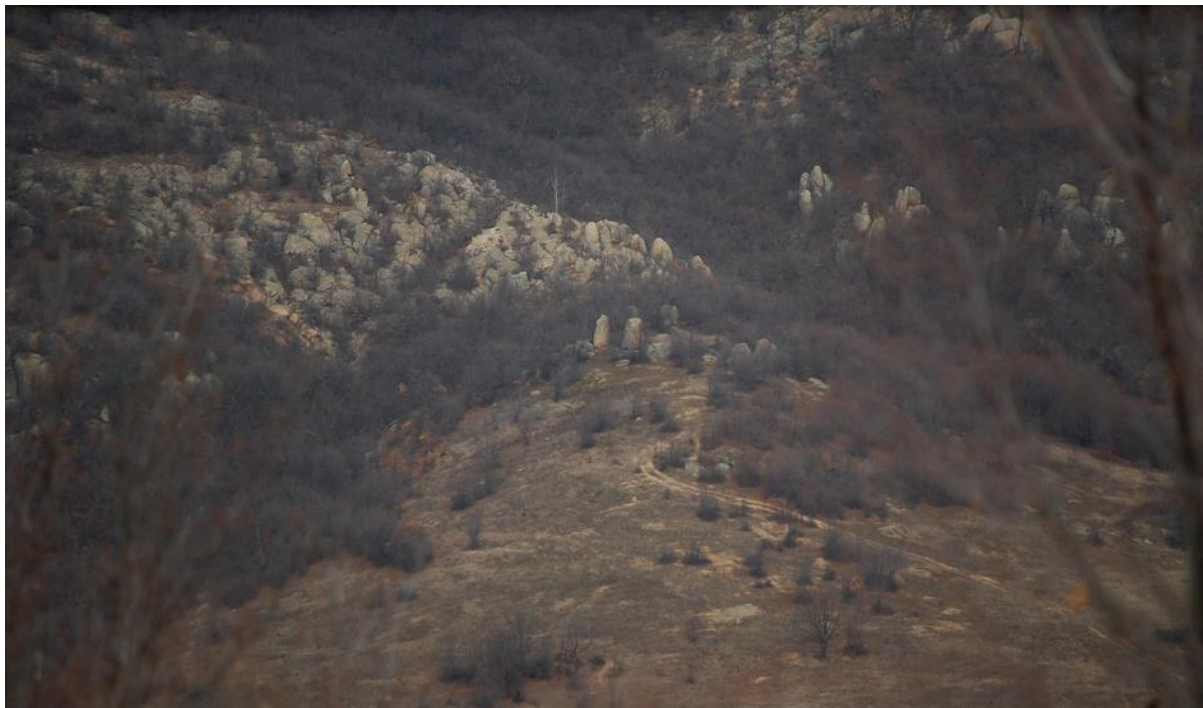
Фиг.10а. Руина, вероятно остатък от параклис поради малките си размери и нефункционалност за практични цели.

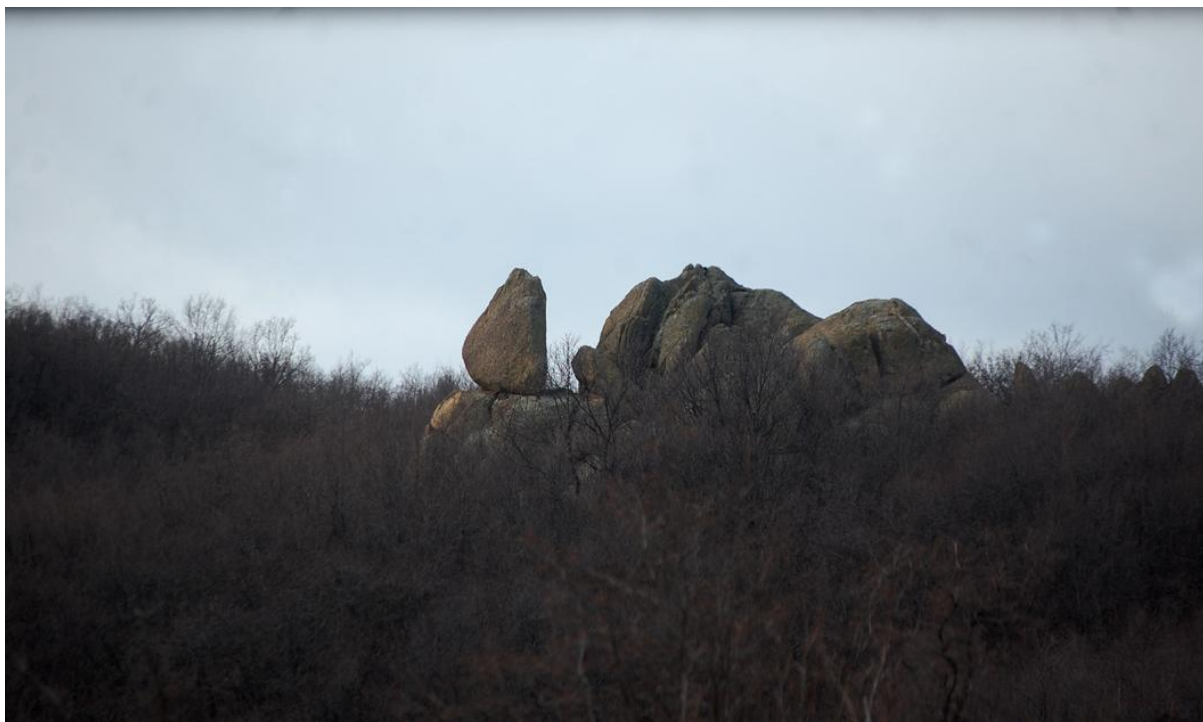
Фиг.10б. Основите на руината отвътре. Оттук ясно се добива представа за размерите ѝ.

Фиг.1. „Портите“ – онези две скали, които визуално образуват проход помежду си и които можем да сметем за маркер за навлизане в сакралното пространство. Те са в землището на с. Рахманлий. Снимка откъм един от спусъците на северните склонове на Бабешко кале.

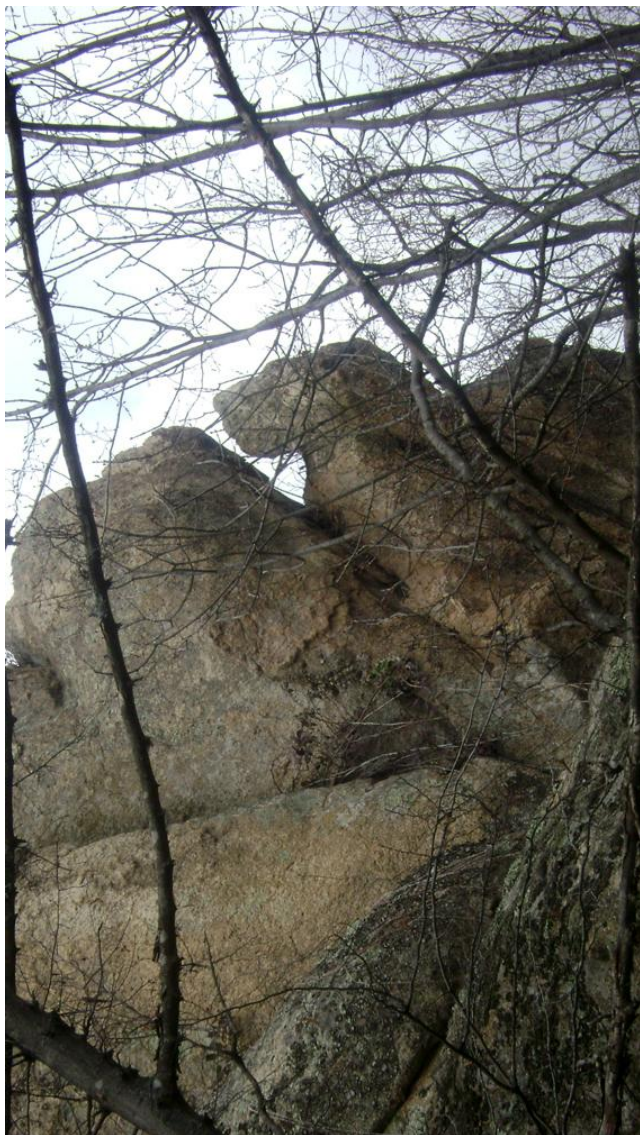

Фиг2. Голяма скала на скална площадка. Отдалече те дърпа към нея.

Фиг.3. Мегалит „Кучето“

Фиг.4. Поредната скална докана по северните склонове на Бабешко кале. Публикувана в студията.

Фиг.5а. Руини в близост до Турската река. Северното подножие на Бабешко кале към Турската река носи белезите на съществувало селище, което от бреговете на реката е пълзяло по склоновете нагоре.

Фиг.6. Камък с една единствена правилна дупка при Турската река

ОБХОД НА 22 ФЕВРУАРИ 2020 г.

Фиг.1а. Начало на обхода

Фиг. 2. Два знака на скалата вдясно, които погледнати заедно образуват V.

Фиг.3. Това един мегалит да бъде подпрян на по-малък такъв е често срещано в Сърнена гора. Въпроса е, как е подпрян. Тук вече нещата варират много, а решенията са повече от оригинални. По-малкият в случаят, отдолу, прилича на долната част на керамична статуетка на женска фигура от неолита и халколита, а така подтисната, може да се тълкува многозначно, като например, край на матриархата.

Фиг.4. Един от скритите пътища осигуряващи подходите към Бабешко кале

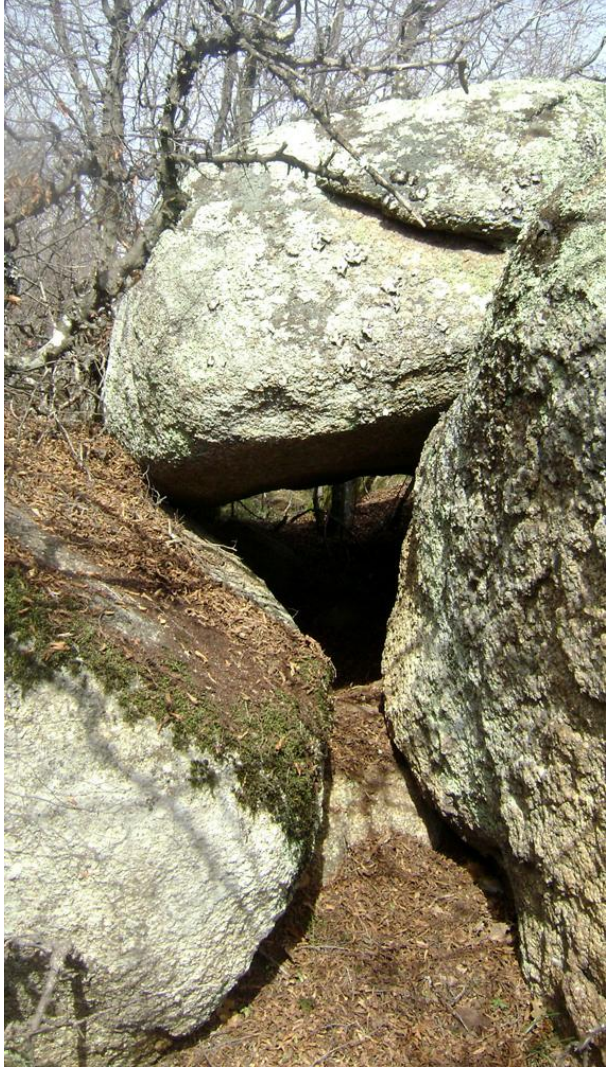
Фиг. 5а. Скала с две скални докани. Едната е в центъра на скалата, който е просечен с процеп. Разликата е, че камъка не е вклинен на някаква височина в процепа, а е на върха му. Втората докана е в левият край на скалата, долу. Можем да предположим, че са налице скални маркери на двете слънцестоения – лятното и зимното.

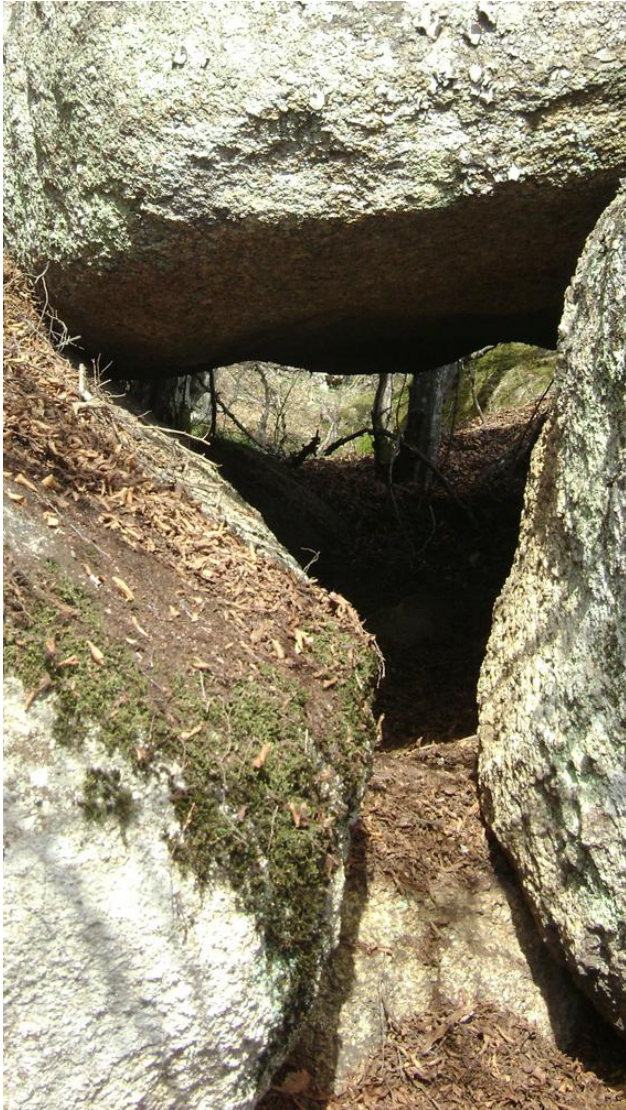

Фиг.5б.

Фиг.5в. Скалната докана в левият долен край на скалата, вероятен маркер на зимното слънцестоене.

Фиг.5г.

Фиг.6а. Уникален конусовиден камък, недалеч от северното подножие на върха

Фиг.6а-1. Уникалният конусовиден камък, който основно ми привлече вниманието отдолу при огледа на мястото за щурмуване. За мене, подобни мегалити не са естествени, те са жалони за мегалитна дейност и по един естествен начин задействат интуицията ми.

Фиг. 6в. Завърта ме се, около мегалита

Фиг. 6г.

Фиг.6д.

Фиг.6 е. Конусовидният камък е всъщност още една скална разцъфваща розова пъпка!

Фиг.7а.Нов уникален мегалит, представляващ голяма масивна скала подпряна на втора такава и калибрирана в равновесие посредством средноголям полуобъл, елипсоиден скален къс, който обаче е с микроразмери спрямо скалата, която е легнала с едната си страна върху него в средата на основата си. Снимките са, първом от едната, западната страна и после източната.

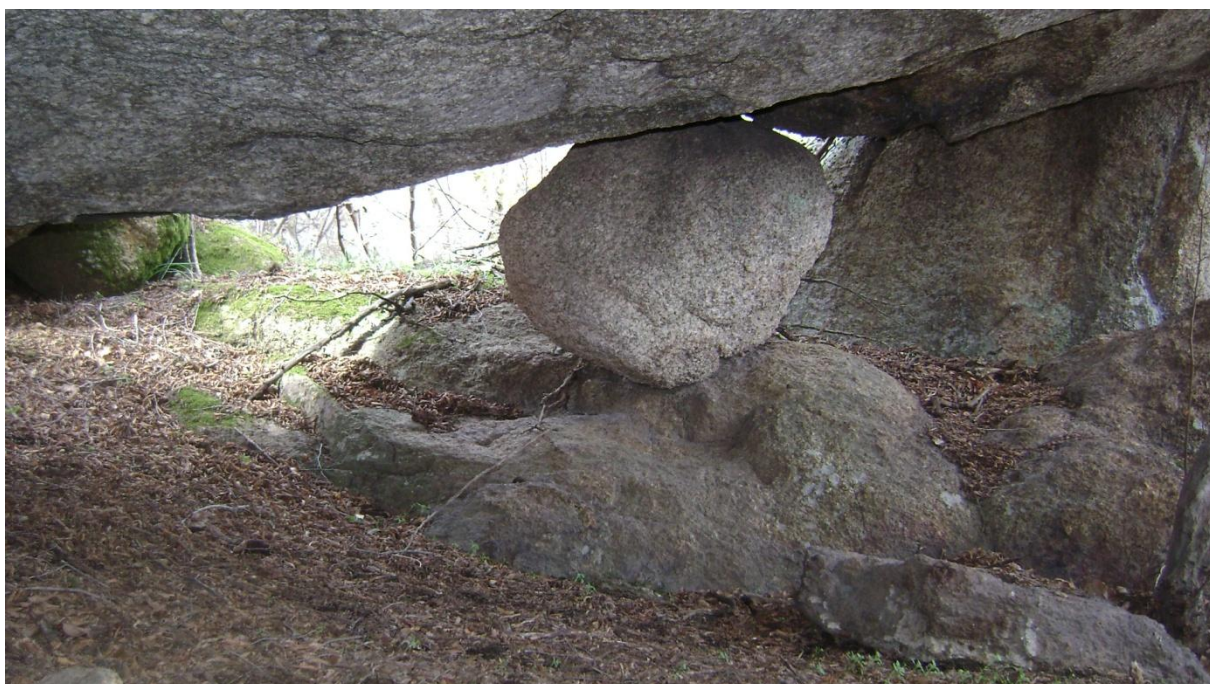
Фиг. 7б.

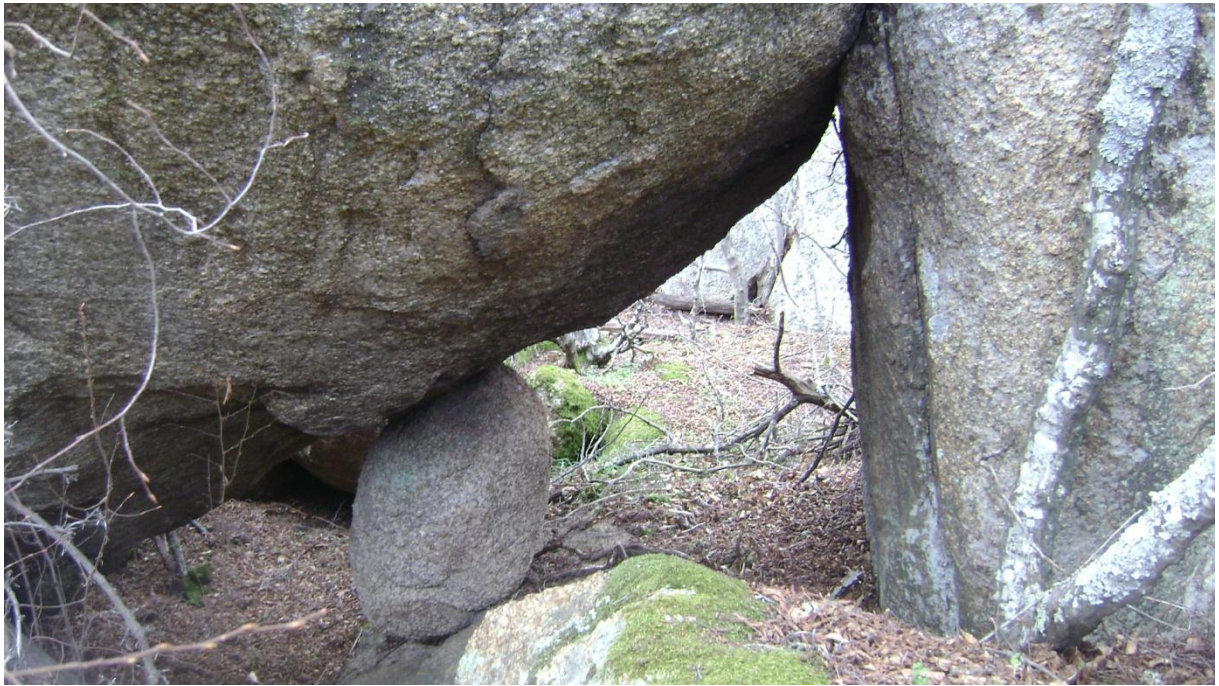
Фиг.7в.

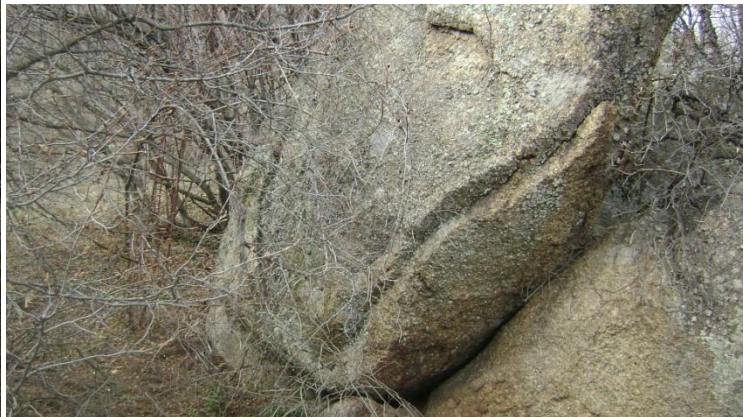
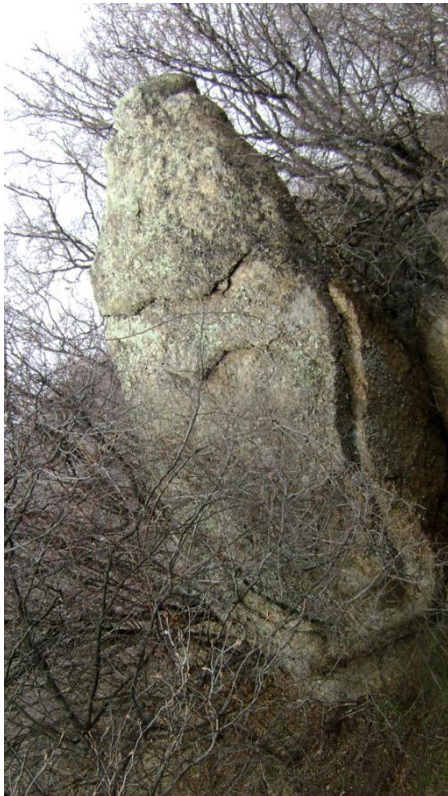
Фиг.7 г. Снимка откъм източната страна.

Фиг.7.д.

Фиг.8.а. Скала приличаща на фалос с уникално V-образно изсичане, получено все едно две различни скали са слепени, за да образуват една цяла.

Фиг. 9а. Интересен скален рог като менхир

Фиг.10а. Уникален мегалит образуващ скален прозорец ориентиран по изгрева на зимното слънцестоене, отново с оригинална индивидуална изработка.

Фиг.10б.Освен, че е пресечен в средата и носи единството на един дуален код

Фиг.10в.

Фиг.10г. той е подпрян в десния си край със камък представляващ скална подложка или възглавница и по този начин е калибрирана, точката му на равновесие. Този метод го виждаме на много места при различни мегалити на Бабешко кале , а и в самата Сърнена гора като цяло.

Фиг.11. Уникалната „Пиростия“, чието значение, обяснихме в студията „Бабешко кале – портата на боговете“, още веднъж.

Фиг.12. Мегалит „Костенурката“

Фиг.13. Скални ниши подобно очи в основата на скалата

ОБХОД НА ЮЖНОТО ПОДНОЖИЕ НА БАБЕШКО КАЛЕ

Фиг.1. Братство

Фиг.2. Изгледът в близост до самият връх.

Фиг.3а. Отново човекоподобна скална фигура с островърха шапка

Фиг. 4. Руините на кулата на върха на Бабешко кале

Фиг. 5. Скални ямки, около големият протодолмен под върха описан в студията.

